

Openb. 3:14-22 (Laodicea)

We gaan naar Openbaring 3:14: de brief aan de gemeente Laodicea. De stad Laodicea is vernoemd naar een koningin, die Laodice heette.

Laodicea was een welvarende stad, die lag aan een knooppunt van wegen en er bevond zich een school, een soort academie, waar mensen tot arts opgeleid werden.

En in die stad werd een zeer bekende ogenzalf gemaakt en verkocht, dat destijds mee hielp aan de welvaart van de stad.

Er zijn zeven brieven geschreven aan zeven gemeenten.

Als we de tijd van Jezus' hemelvaart tot zijn wederkomst in zeven tijdperiodes indelen, dan is de eerste brief - de brief aan de gemeente Efeze - gericht aan de eerste christengemeente en de laatste brief - de brief aan de gemeente Laodicea - gericht

aan de gemeente van de eindtijd, de tijd waarin wij nu leven.

14 En schrijf aan de engel der gemeente te Laodicea.

Met "engel der gemeente" wordt de leiding der gemeente bedoeld. In die tijd was er geen éénhoofdige leiding maar meer een soort opzieners- ofwel oudsten-team.

De brief is dus gericht aan de leiding van de gemeente Laodicea maar uiteraard bedoeld voor de gehele gemeente.

14 Dit zegt de Amen, de getrouwe en waarachtige getuige, het begin der schepping Gods.

Jezus wordt hier de Amen ofwel "het is waar, de Waarheid" genoemd en ook de trouwe en ware getuige (Zijn woorden zijn betrouw en waarachtig) en Hij wordt hier ook "het begin der schepping Gods" genoemd.

Dat betekent niet dat Christus geschapen is maar dat Hij de

oorsprong van de schepping is, zoals Hij ook in de brief aan de Kolossenzen (1:18) "het Begin" wordt genoemd.

15/16 Ik weet uw werken, dat gij noch koud zijt, noch heet. Waart gij maar koud of heet! Zo dan, omdat gij lauw zijt en noch heet, noch koud, zal Ik u uit mijn mond spuwen.

In Laodicea waren geneeskrachtige heetwater bronnen; ook het koude water was daar dorstlessend maar het lauwe kalkachtige water was vies.

Deze broeders en zusters stonden niet echt voor de zaak van Jezus in brand.

Ze waren niet koud maar ook niet heet. Ze waren lauw. En waarom spreekt Jezus zulke indringende woorden tot hen, dat Hij ze uit zal spuwen?

Heeft Hij ze dan niet meer lief? Ja, zeker wel want in vers 19 staat *"allen die Ik liefheb, bestraf Ik en tuchtig Ik, wees dan ijverig en bekeer u."*

Jezus spreekt dus zulke scherpe woorden, omdat Hij ze lief heeft, en Hij wil ze wakker schudden, zodat ze zich bekeren en ijverig zullen zijn. Zijn scherpe woorden zijn dus woorden van liefde.

15/16 Uit hun werken bleek, dat ze noch koud noch heet waren, maar lauw.

En van die lauwe toestand wilde Jezus ze weg hebben en zouden ze zich niet bekeren, dan dreigt Hij ze uit te spuwen, zo van: Ik word misselijk van die lauwe boel; bekeer je toch en wordt ijverig!

Nu gaat het er voor ons vanavond om, dat wij - zoals in vers 22 staat - horen wat de Geest tot de Gemeente zegt. Wat kunnen wij hieruit leren ?? Hij wil niet, dat wij lauw zijn maar heet. Een brandend en toegewijd hart voor Hem.

Deze gemeente zag zijn eigen jammerlijke toestand niet. Er staat in vers 17:

Omdat gij zegt: ik ben rijk en ik heb mij verrijkt en heb aan niets gebrek, en gij weet niet, dat gij zijt de ellendige en jammerlijke en arme en blinde en naakte.

Zij vonden het zelf wel prima zo en ze vonden dat ze aan niets gebrek hadden. Als wij onze tekorten wel zien en zien wat er bij ons nog veranderd moet worden, dan is dat hoopvol.

Deze christen gemeente was zelfvoldaan en ze voelden zich rijk maar wat waren ze volgens Jezus?? (1) ellendig (2) jammerlijk (3) arm (4) blind en (5) naakt.

Als wij onszelf vergelijken met deze broeders en zusters van Laodicea, dan geloof ik, dat wij wèl onze tekorten zijn. Wij zeggen niet dat wij aan niets gebrek hebben. Dat is in ieder geval een pluspunt.

Wat voor waardevols heeft Jezus deze gemeente en dus ook ons te bieden?? In vers 18 staat ten eerste: *Ik raad u aan van Mij te kopen goud, dat in het*

vuur gelouterd is, opdat gij rijk moogt worden.

Wat is dat goud? Dat zijn de vruchten van de Geest - het deel krijgen aan de goddelijke natuur - waar Petrus het in zijn brief over heeft.

Dat het *gelouterd* goud is, heeft te maken met de vuurgloed der beproeving, zoals Petrus schrijft in 1 Petrus 4:12/13:

Geliefden, laat de vuurgloed, die tot beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwame.

Integendeel, verblijdt u naar mate gij deel hebt aan het lijden van Christus, opdat gij u ook met vreugde zult mogen verblijden bij de openbaring van zijn heerlijkheid.

Geliefden, schrijft onze broeder Petrus: de beproevingen hebben zin. De vuurgloed van de beproeving moet ons niet bevreemden.

We mogen ons zelfs verblijden als wij in Zijn lijden delen.

Jezus Zelf leed ook in de verzoeking, zoals in Hebr. 2:17/18 staat:

Want doordat Hij Zelf in verzoeking geleden heeft, kan Hij hun, die verzocht worden, te hulp komen.

Hij is een barmhartig en getrouw hogepriester, die met ons kan mede gevoelen. Hij biedt ons gelouterd goud aan; we mogen deel krijgen aan zijn natuur, en dat is echte rijkdom.

Wat heeft Jezus hen nog meer te bieden? Hij biedt witte klederen aan. Daarmee wil Hij hen bekleden met reine witte klederen, zodat "de schande van onze naaktheid niet zichtbaar wordt."

Wat is dan de schande van onze naaktheid?? Het is geestelijk gesproken onze schande, als wij naar het vlees leven en niet naar de Geest.

Maar nu wil Jezus ook ons deze witte klederen van de waakzaamheid aanbieden. Daar wil Hij ons mee bekleden: met de witte klederen van de

waakzaamheid, zoals het als een zaligspreking staat in Openbaring 16:15

Zie, Ik kom als een dief. Zalig hij, die waakt en zijn klederen bewaart, opdat hij niet naakt wandele en zijn schaamte niet gezien worde.

Wat heeft Jezus nog meer aan te bieden? Hij noemt: *ogenzalf, om uw oogleden te bestrijken, opdat gij zien moogt.*

Wat bedoeld Hij daar mee? Jezus zei immers: wat ziet gij de splinter in het oog van uw broeder, maar de balk in uw eigen oog bemerkt gij niet.

Deze broeders en zusters in Laodicea zagen hun eigen tekorten niet. En dat is een jammerlijke toestand. Want als wij niets zien bij onszelf, dan kan er ook niets veranderen. Nogmaals: als wij niets zien bij onszelf, dan kan er ook niets veranderen.

En dan komen opnieuw die heerlijke, liefdevolle woorden van de Meester: *Allen die Ik*

*liefheb, bestraf Ik en tuchtig Ik.
Weest dan ijverig en bekeert u.*

Bekering is geen eenmalige zaak. In Openb. 2:5 (één bladzij terug) - in de brief aan de gemeente Efeze - staat: Gedenk dan, van welke hoogte gij gevallen zijt en bekeer u en doe weer uw eerste werken.

In de brief aan Pergamum (Op. 2:16) staat ook: *bekeer u dan ...* en in vers 21 (brief aan Tyatira) staat ook: *maar zij wil zich niet bekeren ...*

In de brief aan Sardes (3:3) staat: *Bedenk dan, hoe gij het ontvangen en gehoord hebt, en bewaar het en bekeer u.*

Bekering is dus geen eenmalige zaak maar we kunnen ons zogezegd iedere dag bekeren.

We gaan weer terug naar Op. 3:20 waar staat: *Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop.*

Kijk, zegt Jezus, zie mijn liefdevolle uitnodiging. Ik Zelf sta aan de deur van uw hart en Ik klop.

Hij wil graag bij ons binnen komen maar is wel bescheiden. Hij klopt en laat eerst Zijn stem horen.

Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen ...

Hij kan niet Zelf de deur openen, nee, Hij laat wel zijn stem horen en Hij klopt en als wij dan de deur openen, komt Hij binnen om wat te doen?

Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij.

Wie zich bekeert van lauwe zaken en ijverig wil zijn, diegenen komt Jezus tegemoet als een Vriend. Hij wil als vriend een fijne maaltijd met ons houden.

Het is ronduit fijn om samen met vrienden een maaltijd te hebben, maar samen met Jezus als Vriend een maaltijd te hebben, is iets heel bijzonder. En dat is het wat Hij met ons wil.

En dan nog de slotbelofte in vers 21:

Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon.

In de oudheid waren tronen soms breed, zodat er meer dan één persoon op zitten kon. Deze troon van Jezus is zó breed, dat allen, die overwinnen, daarop kunnen zitten.

Dat is toch wel een zeer grote belofte voor de overwinnaars. Overwinnen waarover dan? Een voorbeeld wordt genoemd in de Romeinenbrief, heel eenvoudig dit:

Rom. 12:21 *Laat u niet overwinnen door het kwade, maar overwin het kwade door het goede.*

Jezus liet zich ook niet overwinnen door het kwade. Hij overwon het kwade door het goede.

Als Hij gescholden werd, schold Hij niet terug en als Hij leed, dreigde Hij niet maar gaf de dingen over aan Hem, die rechtvaardig oordeelt.

Dat is ook de weg die wij mogen gaan.

Laat u niet overwinnen door het kwade. En wordt een ander kwaad, laat u dan niet door het kwade van de ander overwinnen. Nee, overwin het kwade door het goede.

Tot slot de laatste tekst uit de brief, gericht aan de gemeente Laodicea (Op. 3:22) waar staat:

Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt.

Er zijn zeven brieven geschreven aan de zeven gemeenten in Azië en telkens aan het einde van een brief komen deze woorden terug:

Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt.

Deze brief begon met een ernstige vermaning, gericht tegen lauwheid en deze brief

eindigt met heerlijke beloften, als wij een aan Hem toegewijd leven willen leven:

- Jezus Zelf nodigt ons uit om de maaltijd met Hem houden.
- En biedt ons de hoogst denkbare beloning aan in de eeuwigheid: met Hem te mogen zitten op Zijn troon.

Geprezen zij onze Here Jezus Christus.